

Sergi Carbonell: «Amb 'Ubuntu' he pogut treure emocions que no sé treballar gaire bé»

Parlem amb l'exteclista de Txarango sobre el seu quart treball en solitari, 'Ubuntu'

Sergi Carbonell | Ona Vilar

Sergi Carbonell ha construït una extensa trajectòria musical com a teclista a **Txarango**. Més enllà de la banda de Sant Joan de les Abadesses, **Carbonell** també ha anat forjant la seva carrera en solitari com a pianista. Amb un estil exclusivament instrumental, íntim i reposat, acumula un total de tres àlbums. I, avui se'n suma un de nou: *Ubuntu* (Halley Records, 2022), un treball reflexiu i paradoxal on s'aborden conceptes *a priori* contradictoris com la individualitat i la col·lectivitat o l'esperança i la nostàlgia. Parlem amb ell sobre aquest nou disc.

Has titulat aquest quart disc amb el concepte 'Ubuntu', que significa bondat humana. Què vols transmetre amb aquest títol?

Ubuntu és un disc instrumental. I, sovint, als àlbums instrumentals costa donar-los un sentit unitari. I, per això, em va semblar important empaquetar tot el concepte. Crec que *ubuntu* és una paraula carregada de molt significat i saviesa que em permetia reflexionar i anar trobant diferents espais i diferents camins. La traducció literal del terme és "jo soc perquè nosaltres som" i aquest concepte apel·la a la col·lectivitat contra alguns dels grans problemes socials actuals, com ara el capitalisme salvatge o l'auge de l'extrema dreta. Aquest disc vol reblar sobre tots aquests

aspectes socials i col·lectius.

Per algú que no estigui familiaritzat amb la teva música en solitari, què persegueixes o què vols transmetre amb aquest projecte, a diferència de Txarango?

El meu projecte en solitari és superdiferent a **Txarango**. La veritat és que com que tots dos projectes formen part de mi, són dos vessants o dues mirades del que jo soc. En aquest projecte en solitari, faig música instrumental tranquil·la, íntima i delicada. És una música per ser escoltada més aviat en moments de recolliment i soledat. Segurament, la paradoxa d'aquest disc és que et convida a fer una escolta des de la individualitat, però intentant fer prendre consciència sobre la col·lectivitat i aquesta humanitat que ens connecta a tots.

A nivell estilístic, en quins gèneres orbita el disc?

El cert és que se'm fa una mica difícil respondre a la pregunta, perquè no ho sé. Per mi, és música de piano, tot i que no et sabria definir l'estil [RIU].

T'has encarregat de compondre totes les peces, així com els arranjaments per cordes?

Sí, jo he escrit tant les parts de piano com els arranjaments de corda. Quan vaig començar a compondre temes nous, vaig començar a incorporar noves sonoritats i nous instruments. I em vaig adonar que el quartet de corda era una formació que em funcionava molt bé. Jo mai havia compost per a quartet de corda fins ara, però m'hi vaig sentir molt còmode. Totes les peces les vaig compondre des del principi tenint en compte aquest format de piano i quartet de corda.

El disc obre amb "Alpha" i tanca amb "Omega", dues cançons entrelaçades tant a nivell conceptual, perquè representen l'inici i el final, com musical, ja que comparteixen la mateixa seqüència harmònica.

La relació es va produir bastant inconscientment, la veritat. Estava component diversos temes i, de cop, em vaig adonar que estava donant voltes a una idea que ja havia utilitzat en una altra peça. Llavors, vaig pensar: "perquè no ho fas i que et serveixi com a obertura i com a tancament, i que doni cert sentit i continuïtat a l'àlbum?". A més, aquesta idea també lliga amb "Samsara", l'únic avançament del disc, i que parla sobre el cicle de la reencarnació en la cultura i la religió hinduista. Aquest concepte té un cert paral·lelisme amb l'etern retorn de Nietzsche i també és una mica el que transmet el disc: un viatge que passa per diferents estadis, però que sembla que acaba en un lloc similar al de l'inici.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=zEDAvWJ9Hel>

Parlem de "Samsara". Hi ha un paral·lelisme important tant a nivell harmònic com melòdic amb el "Capricho árabe" de Francesc Tàrraga. T'hi has inspirat?

Ostres, la veritat és que no. No obstant, ara que ho dius tu, l'escoltaré i potser ho començo a explicar a les entrevistes [RIU]. Segur que l'hauré escoltat i, inconscientment, la vaig recordar mentre componia "Samsara". És un fet molt freqüent i crec que hi ha una part a l'hora de compondre que ja assumeixes que aquesta inspiració inconscient pot passar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0dMJLUUeICE>

També deixes espai a altres conceptes propis de l'hinduisme com "Diwali".

Tot el disc està força inspirat en viatges. Crec que una de les fortes inspiracions han estat les vivències i la connexió que tinc amb l'Índia. Hi he estat diverses vegades i, certament, són coses que em toquen. Em venia de gust compartir aquestes experiències en format de cançons.

A 'Ubuntu' també fas referència a elements i personatges de la cultura clàssica grega, com Ícar i Prometeu. T'has inspirat en referents clàssics per a compondre l'àlbum?

Sí. És un món que m'interessa molt. Des de petit, sempre hi he estat una mica vinculat. El meu pare havia estat director i professor de teatre i, com que ell era molt apassionat de les tragèdies i dels clàssics grecs, m'ho va transmetre a mi. La mitologia clàssica sempre m'ha agradat molt.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=dbeTANop_sU

El disc té un cert caràcter nostàlgic i en què pràcticament totes les cançons estan en tonalitat menor. És una mirada nostàlgica sobre com hem anat deixant enrere, com a societat, el cantó més existencial de l'espècie humana?

L'altre dia hi donava voltes i és veritat que el disc té un caràcter molt nostàlgic. No sé si trist, però sí nostàlgic i melancòlic. Jo no soc una persona que visqui gaire sovint aquestes emocions, així que crec que fer aquesta música em serveix com a teràpia per treure emocions i sentiments que no em sé treballar gaire bé. Crec que és la meua manera d'exterioritzar tot allò que em costa expressar. Aquest procés de creació tan íntim amb el piano és bastant terapèutic. Però, si ens fixem en el concepte d'*ubuntu*, jo l'entenc com un missatge més esperançador.

Tens pensat interpretar l'àlbum en directe?

Tinc ganes de fer alguna cosa en directe. De tots aquests discs que he gravat en piano, mai no he fet res en directe perquè m'ha fet respecte. En canvi, amb aquest format en què no estic jo sol i tinc el quartet de corda, m'agradaria preparar un espectacle poètic o teatral i presentar les cançons. És una idea que no tinc prevista a curt termini, però que espero poder fer més endavant.